

KOSISTY (2) ai

G pl kosistych.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Mający kosa, wyposażony w kosa [cf KOSA znac. 2.a. BielSpr 61v]:

Zestawienie: »kosisty woz« = *falcatus currus* Vulg, Cn; *falcifer covinus* Cn: Włtyżał o tym Zyzára/ y zebrał lud wielki/ po trzykroć łto tyfięcy piefzych/ y dzieięć tyfięcy ieznych [...] y dziewięćset kołzyłtych [!] wozow. *SkarŻyw* 559; [I wołali łynowie Iłráelłcy do Pána: Abowiem miał [Sysara] dziewięćset wozow kołzyłtych/ á przez dwádzieściá lat bárzo ie był łcinał. *Leop Iudic* 4/3; Powiedziano tedy Syłarze/ że przyćiągnął Báráh łyn Abinoem ná gorę Thabor: I zebrał dziewięćseth wozow kołzyłtych/ a włłytłko wołłko z Arofełh narodow/ do łtrumieniá Cyfon *Leop Iudic* 4/13 (Linde)].

TZ